

Sygn. akt V CZ 60/16

POSTANOWIENIE

Dnia 19 października 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Maria Szulc (przewodniczący)

SSN Iwona Koper

SSN Krzysztof Strzelczyk (sprawozdawca)

w sprawie z powództwa B. W.

przeciwko E. B.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym

w Izbie Cywilnej w dniu 19 października 2016 r.,

zażalenia pozwanej na postanowienie Sądu Apelacyjnego [...]

z dnia 11 lipca 2016 r., sygn. akt I ACa .../15,

oddala zażalenie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 11 lipca 2016 r. Sąd Apelacyjny [...] odrzucił skargę kasacyjną pozwanej E. B. uznając, iż nie spełnia ona wymagań formalnych ze względu na brak uzasadnienia podstaw skargi. Niezależnie od tego braku, za odrzuceniem skargi przemawiał nieprawidłowy zakres zaskarżenia bowiem pozwana nie miała interesu, aby zaskarżyć orzeczenie Sądu Apelacyjnego w części, w której została oddalona dalej idąca apelacja powódki.

W zażaleniu na to postanowienie pozwana podniosła, że jedynie przez pomyłkę zaskarżyła w całości wyrok Sądu drugiej instancji. Za niesłuszne uznała stanowisko Sądu Apelacyjnego, że nie zostały wskazane podstawy skargi kasacyjnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 398⁴ § 1 pkt 2 k.p.c. skarga kasacyjna powinna zawierać m.in. przytoczenie podstaw kasacyjnych i ich uzasadnienie. Są to elementy konstrukcyjne tego nadzwyczajnego środka zaskarżenia, których brak nie podlega uzupełnieniu na podstawie art. 130 k.p.c.

Wbrew stanowisku pozwanej podstawą odrzucenia skargi kasacyjnej nie było zaniechanie przytoczenia podstaw kasacyjnych ale brak ich uzasadnienia. Pozwana wskazała bowiem, jakie przepisy prawa materialnego zostały jej zdaniem naruszone. Zawarte w tej części skargi, nazwanej zresztą, zgodnie z prawdą, jako „Podstawy Skargi kasacyjnej...” dalsze stwierdzenia - iż art. 444 § 1 i 445 § 1 k.c. zostały niewłaściwie zastosowane, w sytuacji, gdy art. 4 ust. 1 o prawach pacjenta odwołuje się wyłącznie do art. 448 k.c. albo że naruszenie art. 31 ust. 1 ustawy o zawodzie lekarza i lekarza dentysty oraz art. 9 ust. 2 o prawach pacjenta polegają na zaniechaniu rzetelnej wykładni tych przepisów z uwzględnieniem cywilnoprawnej strony składania oświadczeń woli - są na tyle krótkie i ogólnikowe, że stanowią jedynie pozór rzeczywistego uzasadnienia. Dlatego słusznie Sąd Apelacyjny uznał, że nie doszło do spełnienia wymogu przedstawienia uzasadnienia podstaw kasacyjnych, które polega na przedstawieniu wyводу prawnego na temat naruszonej normy prawnej uregulowanej w skonkretyzowanym przepisie, stanowiska jak należy wyklądać i stosować określony przepis oraz dlaczego

interpretacja dokonana przez sąd orzekający lub sposób zastosowania przepisu prawnego są błędne, a w odniesieniu do zarzutów dotyczących prawa procesowego – również uprawdopodobnienie, że uchybienia mogły w istotny sposób wpłynąć na wynik sprawy (zob. m.in.: postanowienie SN z dnia 10 stycznia 1997 r., sygn. akt II CKN 21/96, OSNC 1997, nr 5, poz. 61; postanowienie SN z dnia 22 sierpnia 2000 r., sygn. akt IV CKN 1181/00, OSNC 2001, nr 1, poz. 19; z dnia 16 kwietnia 2014 r. V CZ 23/14, niepubl.).

Należy też zgodzić się z Sądem Apelacyjnym, iż pozwana zaskarżając wyrok w całości, tym zakresem objęła również korzystne dla niej rozstrzygnięcie w postaci oddalenia dalej idących żądań powódki. Wobec tego trzeba zważyć, że zgodnie z przyjętym w orzecznictwie Sądu Najwyższego stanowiskiem, pokrzywdzenie orzeczeniem (gravamen) jest przesłanką dopuszczalności środka zaskarżenia, chyba że interes publiczny wymaga merytorycznego rozpoznania tego środka (zob. uchwała składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 15 maja 2014 r., III CZP 88/13, OSNC 2014, nr 11, poz. 108). Brak istnienia interesu publicznego w rozpoznaniu skargi kasacyjnej powódki, zaskarżającej orzeczenie w części, która nie dowodzi pokrzywdzenia skarżącej, uzasadnia więc odrzucenie skargi kasacyjnej, jako niedopuszczalnej. Innymi słowy, przesłanka gravaminis pozwala przyjąć, że w części, w której orzeczenie jest korzystne dla strony skarżącej (choć w stopniu jej nie satysfakcjonującym), skarga kasacyjna jest niedopuszczalna właśnie ze względu na brak pokrzywdzenia tą częścią orzeczenia (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 10 października 2014 r., III CSK 291/13, niepubl.).

Odrzucenie skargi kasacyjnej pozwanej z tej tylko przyczyny było możliwe jedynie w zakresie zaskarżenia wyroku Sądu Apelacyjnego oddającego dalej idące żądania powódki. Nie zmienia to jednak ogólnej oceny skargi kasacyjnej pozbawionej jednego z elementów konstrukcyjnych wymienionego w art. 389⁴ § 1 pkt 2 k.p.c.

Wobec powyższego, na podstawie art. 398¹⁴ k.p.c. w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c., Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.

